

Sygn. akt: X C 1980/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Maria Żuchowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Jakubowska

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko I. W.

o zapłatę

orzeka:

I. oddala powództwo;

II. kosztami procesu poniesionymi przez powoda obciąża powoda.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25.06.2015 r. powodowy (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej I. W. kwoty 1025,54 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Uzasadniając żądanie, powołał się na nabycie od (...) Bank (...) SA we W. wierzytelności przeciwko pozwanej z tytułu umowy bankowej, na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 27.06.2014r. Wyjaśnił, że dług pozwanej na składa się: należność główna w kwocie 465,40zł, koszty w kwocie 165 zł, odsetki umowne w kwocie 64,62zł, odsetki karne w wysokości 330,52 zł.

Postanowieniem z dnia 24.07.2015 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty

w elektronicznym postępowaniu upominawczym i przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Toruniu.

Po przekazaniu sprawy, powód przedłożył pełnomocnictwo i dokumenty na poparcie twierdzeń zawartych w pozwie.

Pozwana nie stawiła się na rozprawie dnia 15.02.2016 r., będąc zawiadomiona prawidłowo. Na tej rozprawie wydano wyrok zaoczny uwzględniający powództwo w całości oraz zasądzono na rzecz powoda koszty procesu.

W ustawowym terminie pozwana wniosła sprzeciw od wyroku zaocznego. W uzasadnieniu sprzeciwu wniesiono o oddalenie powództwa w całości z uwagi przedawnienie roszczenia. Pozwana wskazała, że zawarła umowę z L. Bankiem w dniu 10.12.2008r., a do przelewu wierzytelności doszło w dniu 17.07.2014r.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał swoje stanowisko oraz przedłożył dokumenty potwierdzające dokonywanie przez pierwotnego wierzyciela, tj. bank czynności, które przerwały bieg przedawnienia.

W kolejnym piśmie procesowym pozwana podniosła zarzut, iż nie wyrażała zgody na dokonanie cesji przez pierwotnego wierzyciela. W odpowiedzi powód wskazał, iż zgoda taka nie była wymagana.

Na rozprawie w dniu 21 września 2016 r. wydano wyrok uchylający wyrok zaoczny w całości. Na rozprawę w dniu 09 listopada 2016r. nie stawiała się żadna ze stron, nie wnoszono o uzupełnienie postępowania dowodowego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 10.12.2008 r. L. Bank we W. (obecnie (...) Bank (...) SA) zawarł umowę o przyznanie limitu kredytowego z pozwaną I. W. , do kwoty 500 zł.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

Umowa o przyznanie limitu kredytowego – k. 33,

Bank wypowiedział pozwanej umowę z dniem 20.06.2010r. wobec niespłacania należności w terminie.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- załącznik do umowy przelewu – k. 17

L. Bank wystawił w dniu 16.11.2010r. Bankowy Tytuł Egzekucyjny, któremu Sąd nadał klauzulę wykonalności w dniu 25.07.2011r. Na tej podstawie prowadzone było postępowanie egzekucyjne z wniosku pierwotnego wierzyciela, które zostało umorzone w dniu 30.06.2012r.

Dowód: - załącznik do umowy przelewu – k. 17

- postanowienie o nadaniu klauzuli – k. 34-35,

- (...) k. 36

- postanowienie o umorzeniu egzekucji – k. 62

Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 27.06.2014r., (...) Bank (...) SA we W. przełał wierzytelności na (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.. Na podstawie tej umowy powód nabył wierzytelność wobec I. W. z tytułu umowy numer (...) z dnia 10.12.2008r., która została wypowiedziana w dniu 20.06.2010r.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 24-31, 63-70

- załącznik do umowy przelewu – k. 17 , 71-73,

Pismem z dnia 17.07.2014r. poinformowano pozwaną o przelewie wierzytelności.

Dowód: zawiadomienie o przelewie – k. 32

W dniu 25.06.2015r. Fundusz wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych, w którym stwierdzono, że dług pozwanej wynosi 1025,54 zł, na który składają się należność główna w kwocie 465,40 zł, kwota 395,14 zł tytułem odsetek i kwota 165 zł tytułem kosztów.

Dowód: wyciąg z ksiąg funduszu – k. 16

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt sprawy dokumentów. Dokumentom tym Sąd w pełni dał wiarę, ponieważ układały się w logiczną całość, a ich prawdziwość nie była w żaden sposób kwestionowana przez strony.

Bezspornym w sprawie jest to, że pozwana zawarła z wierzycielem pierwotnym umowę limitu kredytowego w dniu 10 grudnia 2008 r., a umowa wobec niespłacania kredytu została wypowiedziana w dniu 20.06.2010r. Bezsporny jest również fakt, że wierzyciel pierwotny z uwagi na niewywiązanie się pozwanej ze zobowiązania wystawił przeciwko niej bankowy tytuł egzekucyjny, na podstawie którego prowadził postępowanie, które w skutek bezskuteczności zostało umorzone w dniu 30.06.2012 r. Spornym w sprawie pozostaje fakt czy pozwana jest zobowiązana do zapłaty należności wobec podniesionego przez nią zarzutu przedawnienia dochodzonego roszczenia i braku zgody na dokonanie cesji wierzytelności. Jakkolwiek zarzut niewyrażenia zgody na przelew wierzytelności przez dłużnika okazał się niezasadny, tym niemniej zasadny, w ocenie Sadu, okazał się podniesiony zarzut przedawnienia.

Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Strona powodowa zawarła umowę, której przedmiotem była wierzytelność przysługująca pierwotnie bankowi, a zatem związana z działalnością gospodarczą.

W ocenie Sądu, zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwaną należy uwzględnić. Jak wynika z uchwały Sądu Najwyższego o sygnaturze III CZP 29/16 z dnia 29 czerwca 2016 r., którą Sąd w pełni podziela, „nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.). W uchwale tej wskazano, że procedura wystawienia i stosowania (...) miała charakter szczególny i posługiwać się nią mogły tylko banki, wszczęcie zatem na tej podstawie egzekucji skutkowało przerwaniem biegu przedawnienia tylko wobec banku, a nie wobec innych podmiotów.

A zatem, skoro z zebranego materiału dowodowego wynika, że umowa będąca podstawą dochodzonego roszczenia została wypowiedziana w dniu 20 czerwca 2010r., to od tego momentu dla powoda zaczął biec termin przedawnienia roszczenia. Zebrane dowody nie potwierdziły jednak, aby w okresie 3 lat od wypowiedzenia umowy, powód dokonał jakiegokolwiek czynności, która mogła przerwać bieg przedawnienia zgodnie z treścią art. 123 § 1 kc. Pozew został wniesiony w dniu 25 czerwca 2015r., a więc po upływie terminu przedawnienia.

Biorąc pod uwagę fakt, że roszczenie, z którym wystąpił powód uległo przedawnieniu, Sąd orzekł o oddaleniu powództwa zgodnie z art. 118 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 §2 k.p.c. w myśl zasady odpowiedzialności strony za wynik procesu, pozwana wygrała proces w całości, nie ponosząc przy tym żadnych kosztów. Należało zatem orzec o obciążeniu powoda kosztami procesu przez niego poniesionymi.